

[Finansministeren.]

må behandles samtidig med de sociale kompensationsordninger, så man kan se, hvordan det passer sammen.

I anledning af det spørgsmål, som hr. Peter Nielsen rejste til sidst, kan jeg sige til ham, at jeg er ikke i stand til at glæde ham ved at kunne bære ved til det lille bål af rygter, som han åbenbart har set antændt et eller andet sted. Senest i går har vi sammen med alle ledere af kildeskattearbejdet i departementet, i kildeskattedirektoratet og i datacentralen afkrydset de frister, der er i tilrettelæggelsen af kildeskattesystemet og de praktiske problemer, der skal løses, og har ikke fundet nogen anledning til, at der overhovedet skulle være nogen tvivl om kildeskattens ikrafttræden 1. januar 1970.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om luftfart.

(Lovforslaget (nr. 134) findes i tillæg A. sp. 2785, fremsættelsen i tidenden sp. 2503).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Horn: Lufttransporten er jo, som jeg var inde på det for nogle dage siden, inde i en vældig udvikling, og det er klart, at dette nye transportmiddel vil have behov for, at lovgivning, som omfatter det, tilpasses den praktiske udvikling med ret jævne mellemrum.

Dette lovforslag drejer sig jo dels om en række juridiske forhold, som ikke i tilstrækkelig grad er dækket ind af den gældende lovgivning, dels om lovbestemmelsernes tilpasning til anden lovgivning, specielt på ekspropriationsområdet. Vi mener, at det er

hensigtsmæssigt og absolut nødvendigt, at man gennemfører disse ændringer og nye bestemmelser, og jeg vil henstille, at forslaget henvises til et særligt udvalg, da det navnlig er jura, der her er tale om.

Jeg kan anbefale lovforslaget.

Stæhr Johansen: Jeg kan ligeledes på mit partis vegne anbefale lovforslaget. Det er klart, at det er lidt af en opsamlingslov, som er bygget på de erfaringer, man har høstet, siden man i 1966 ændrede den tidligere lov. Det drejer sig jo særlig om straffebestemmelser over for det personel, som er beskæftiget med reparation af flyvemaskiner, idet man vil sidestille dem med andre personer, der har lignende beskæftigelse i statens tjeneste og i koncessionerede selskaber. Det drejer sig også om gennemførelse af nye ekspropriationsregler i henhold til den nye ekspropriationslov af 1964. Man kan måske spørge, hvorfor det ikke skete i 1966, da loven sidst var til revision; da havde ekspropriationsloven jo bestået i 2 år.

I de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, siger man, at det ikke strammer betingelserne for de borgere, der eventuelt kan komme ud for ekspropriationer, i forhold til den bestående lovgivning. Det er jo lidt svært at overskue, for læser man selve lovforslaget, forekommer det mig, at der sker en stramning. Det kan være, det er helt nødvendigt, men jeg vil alligevel henstille, at vi drøfter disse ekspropriationsparagraffer i et udvalg, da dette at udvide ekspropriationsretten jo altid er noget, som folketinget har været på vagt overfor.

Jeg vil altså håbe, at vi får nedsat et udvalg, hvor der er mulighed for at diskutere ekspropriationsparagrafferne.

I øvrigt er der spørgsmålet om forhøjelse af erstatningssummerne ved flyveulykker og om muligheden for at gøre strafansvar gældende både over for charterflyvningen og over for vedligeholdelse af flyvepladser, hvor man tidligere kun havde den meget rigoristiske udvej simpelt hen at udstede forbud. Her får man en mulighed for at idømme andre straffe, som ikke bevirker, at man skal gå til så stærke midler som ifølge den gældende lov.

Jeg kan sige, at vi som helhed kan tiltræde lovforslaget, men jeg vil som sagt gerne i et udvalg have lov til at udbede mig